

Det Anarkistiske Bibliotek

Mit Foretrukne Kønspronomen er Negation

Bash Back

Bash Back
Mit Foretrukne Kønspronomen er Negation
2009

theanarchistlibrary.org
oversat af Atticora

da.anarchistlibraries.net

2009

*Bemærk: Denne tekst blev oprindeligt skrevet i september 2009 i kølvandet på protesterne fra G20-topmødet i Pittsburgh, og talte om de handlinger, der blev udført af de black bloc-deltagere i Pittsburghs Oakland-kvarter, som senere blev kendt som Bash Back! Black Bloc, på grund af dens queer sammensætning. Den blev en indflydelsesrig tekst i queer- og transanarkistiske kredse i begyndelsen af 2010'erne, og er blevet genudgivet i flere publikationer, herunder zinet *Dangerous Spaces: Violent Resistance, Self Defense, & Insurrectional Struggle Against Gender* af Untorelli Press, og bogen *What is Gender Nihilism?* af little black cart.*

Torsdag aften, efter en radikal, queer, motiverende tale om oprør, opstod en sort blok som den fjerde runde af dagens gadekampe. Denne særligt stygge blok (senere døbt Bash Back! black bloc) bevægede sig gennem Oakland og smadrede utallige vinduer, væltede containere og satte ild til dem.

En ven bemærker: Hvad er der da så queer ved det? Folk bar bare sort og brændte ting på gaden. Vi svarer: Dét at klæde sig i sort og ødelægge alt kan meget vel være den mest queer gerning af alle.

Faktisk går det lige til sagens kerne: at *queere* er at negere. I dette skæringspunkt mellem vores afvigende kroppe eksperimenterede vi med at blive pøbel, og prolematiserede selve vores kropslige grænser. Tryllestave, tiaraer, hamre og masker blev anbragt i vores lemmer som farlige proteser. Sten, containere og sorte pailletkjoler blev vanhelliget og taget i brug – kastet gennem vinduer, sat i brand og draperet over vores skuldre som en mere fabelagtig udgave af oprørs-beklædning. Vores tærskler opløstes yderligere i et gulv af knust glas og ulmende skrald på tværs af feltet.

Uden tøven bortkastede queers identitetsbegrænsningerne ved at blive autonome, mobile og mangfoldige med varierende forskel. Vi udvekslede begær, fornøjelser, ekstaser og ømme følelser uden henvisning til tabellerne over overskudsværdien af magtstrukturer. Muskuløse arme byggede barrikader og smadrede ting til de forestillede hymner af riot grrrl (eller var det La Roux?).

Hvis tesen er korrekt, at køn altid er performativt, så resonerede vores performative selv med det queereste køn af alle: total destruktion.

Fremover er vores foretrukne kønspronomen lyden af knusende glas, vægten af hamre i vores hænder og den sygeligt søde duft af lort i brand.

Adressér os sådan.

Marchen fortsatte sin hærgen ned ad Forbes og stødte på en sørgelig wanna-be queer-basher, der kaldte os "faggots." Før han kunne indse sin fejltagelse, udførte vi en særligt koldblodig sadisme på narren. Han fik vist sine fejl i en byge af spark, slag, og en rigelig mængde peberspray. Før han ramte gulvet, blev den immunitære logik i biomagt vendt vrangen ud. Hans magt til at forme vores kroppe og udsætte dem for døden var kollapsede ind i sig selv.

Ja, vores kroppe er blevet formet, men til monstrøse beholdere af potentielle og opstand. Han blev i stedet gjort til vores objekt og blev udsat for vores vold. En sammensmeltning af vores rå lovløshed og slemme lyster har mættet gaderne (og badeværelserne og hotellerne og gyderne) i Pittsburgh i den forløbne uge. Med sjofel uansvarlighed ødelagde vi, kneppede, kæmpede og kom ud over hele politikens symbolske terræn, kun synkroniseret i vores begær til uorden.

Ved at bruge vores spændte kroppe mod selvbeherskelsen selv havde vi intet budskab – vi valgte i stedet at efterlade ruiner af grænser og en konkret bane af nedrivning. Vores udløsning af voldelige forhåbninger på homofobiske frat-boys og livløse daglige afhængigheder flød over, da vi forfulgte yderligere stimulering på hinanden. Vi blev våde og kom hårdt i en bunke af beskidte penge, korrumpere hver tomme af sterilitet med dunsten af vores svedige kroppe – ømme af uren tilfredsstillelse. Vores intrigante, nydelsessøgende kroppe kom i konflikt med mindre realiteter og kom sejrrigt ud. Vi efterlod slid af den *queereste* slags over alle de ødelagte stykker af kapitalen prydet af vores tilstedeværelse.

Der blev stillet to spørgsmål denne sommer. I Chicago: "at barrikadere eller ikke at barrikadere?" Og i New York: "Er hun ligeglad med oprøret?" Torsdag besvarede begge definitivt og bekræftende. På spørgsmålet om barrikader svarer vi, at vi kun beskæftiger os med, hvordan vi gør dem højere, stærkere, mere frygtelige. Til sidstnævnte tilbyder vi en slags liv, der kan læses som en genforening af barrikader og ubarberede ben.

Og derudover, en syntese af strap-on-pikke, hamre, aparte parykker, mursten, ild, peberspray, slikning, fisting og altid *ultravold*.